

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. září 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 18. července 2007 ve věci T-189/02, Ente per le Ville vesuviane v. Komise Evropských společenství

(Věc C-445/07 P)

(2007/C 297/40)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Komise Evropských společenství (zástupci: L. Flynn, zmocněnec ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokát)

Další účastnice řízení: Ente per le Ville vesuviane

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit rozsudek Soudu ze dne 18. července 2007, věc T-189/02, v části, ve které prohlašuje za přípustnou žalobu na neplatnost podanou Ente per le Ville vesuviane,
- prohlásit za nepřipustnou žalobu na neplatnost podanou Ente per le Ville vesuviane proti rozhodnutí Komise ze dne 13. března 2002 D(2002)810111,
- uložit Ente per le Ville vesuviane náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise považuje své napadení rozsudku Soudu prvního stupně za přípustné, neboť navzdory svému vítězství v meritu věci v prvním stupni neuspěla ve vztahu k námitce nepřipustnosti vznesené vůči Ente per le Ville vesuviane.

Napadené rozhodnutí je vadné z důvodů porušení práva Společenství v části, ve které prohlašuje žalobu předloženou Ente per le Ville vesuviane za přípustnou s odůvodněním, že Ente per le Ville vesuviane je přímo dotčena ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES. Navrhovatelka tvrdí, že podle platné judikatury Společenství v případě, o jaký se jedná v této věci, jde o akt určený členskému státu, který disponuje diskreční pravomocí ohledně vymáhání či nevyvímání účinků judikatury Společenství od žalobkyně v prvním stupni, jelikož tuto nelze považovat za přímo dotčenou předmětným rozhodnutím a to nezávisle na skutečnosti, zda je, či není „příjemcem“ fondů Společenství.

Žaloba podaná dne 1. října 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-447/07)

(2007/C 297/41)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a L. Pignataro-Nolin, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že stanoví ve svých právních předpisech požadavek italského občanství k výkonu povinností kapitána a prvního důstojníka na všech lodích plujících pod italskou vlajkou, nespĺnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě článku 39 ES,
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že italské právní předpisy stanoví požadavek italského občanství pro výkon povinností kapitána a prvního lodního důstojníka na všech lodích plujících pod italskou vlajkou nejsou v souladu s článkem 39 ES, který zakotvuje zásadu volného pohybu pracovníků ve smyslu vykládaném Soudním dvorem.

V rámci dvou věcí týkajících se pracovních míst kapitána a prvního důstojníka obchodních lodí plujících pod španělskou vlajkou (C-405/01) a pracovních míst kapitána lodí určených k „drobné navigaci“ (Kleine Seeschiffahrt) v případě rybářských lodí plujících pod německou vlajkou, které provozují drobný rybolov v hlubokých vodách (věc C-47/02), Soudní dvůr upřesnil ve svých rozsudcích ze dne 30. září 2003 výklad článku 39 ES.

Komise uvádí, že v rámci tohoto řízení italské orgány nepředložily argumenty, které by se lišily od argumentů, které tyto orgány předložily v rozhodné době ve věci C-405/01, v níž byla Italská republika vedlejší účastnicí, a které předložily francouzské orgány ve věci C-47/02. Tyto argumenty byly Soudním dvorem odmítnuty v rozsudcích ze dne 30. září 2003.

Komise se omezuje na to, že uvádí, že v odpovědi na odůvodněné stanovisko ze dne 22. května 2007 italské orgány nepopírají toto porušení. Tyto orgány totiž uvedly, že zamýšlí zrušit požadavek italského občanství k přístupu na pracovní místo kapitána a prvního důstojníka s tím, že budou Komisi informovat o případném výsledku konzultací mezi zúčastněnými ministerstvy.

Komise neobdržela žádnou informaci o časovém rozvrhu úprav italských právních předpisů. V důsledku toho tvrdí, že italské právní předpisy tím, že stanoví požadavek italského občanství k výkonu povinností kapitána a prvního lodního důstojníka na všech lodích plujících pod italskou vlajkou, nejsou v souladu s článkem 39 ES, který zakotvuje zásadu volného pohybu pracovníků ve smyslu vykládaném Soudním dvorem.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Itálie) dne 3. října 2007 – Roche SpA v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Věc C-450/07)

(2007/C 297/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Roche SpA.

Žalovaní: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Předběžné otázky

1) Po ustanoveních článků 2 a 3, které upravují vztah mezi veřejnými orgány členského státu a farmaceutickými podniky – v tom smyslu, že umožňují, aby cena léčivého přípravku nebo zvýšení jeho ceny bylo stanoveno na základě údajů poskytnutých prvně jmenovanými, avšak pouze v míře uznané příslušným orgánem, a tedy na základě jednání mezi samotnými podniky a orgány příslušnými ke kontrole farmaceutických výdajů – upravuje čl. 4 odst. 1 „zmrazení cen všech

léčivých přípravků nebo určité kategorie léčivých přípravků“ a činí z něj obecný prostředek, který musí být pro účely jeho zachování nejméně jednou za rok ověřován, s odvoláním na makroekonomické podmínky existující v členském státě. Toto ustanovení poskytuje příslušným orgánům lhůtu 90 dnů pro přijetí rozhodnutí a stanoví, že tyto orgány musejí v této lhůtě oznámit případně provedená zvýšení nebo snížení cen. Tento soud se táže: Je třeba výklad tohoto ustanovení v části, která se týká „případně provedených snížení“, chápat tak, že kromě obecné nápravy tvořené zmrazením cen všech kategorií nebo některé zvláštní kategorie léčivých přípravků je umožněna i jiná obecná náprava, kterou představuje snížení cen všech kategorií a některé zvláštní kategorie léčivých přípravků, nebo je třeba výraz „případně provedená snížení“ vykládat tak, že se vztahuje výhradně na léčivé přípravky, na něž je již uplatněno zmrazení cen?

2) Lze čl. 4 odst. 1 – v části, v níž ukládá příslušným orgánům členského státu ověřit v případě zmrazení cen nejméně jednou za rok, zda makroekonomické podmínky odůvodňují zachování zmrazení – vykládat tak, že, je-li odpověď na první otázku ta, že snížení cen je možné, může být toto opatření použito i vícekrát v průběhu jediného roku a opakovaně v průběhu mnoha let (od roku 2002 do roku 2010)?

3) Je možné ve smyslu výše uvedeného článku 4 – ve světle preambule, která zdůrazňuje, že hlavním cílem opatření na kontrolu cen léčivých přípravků je „podpora veřejného zdraví zajištěním dostupnosti dostatečného zásobování léčivými přípravky za přiměřené ceny“ a nutnost vyhnout se „rozdílným v těchto opatřeních[, které] mohou brzdit nebo narušovat obchod s léčivými přípravky uvnitř Společenství“ – považovat přijetí opatření, která se odvolávají pouze na „odhadované“, a nikoli „zjištěné“ ekonomické hodnoty výdajů, za slučitelné s právní úpravou Společenství (otázka se týká obou případů)?

4) Musejí být požadavky spojené s dodržováním horních hranic farmaceutických výdajů, které je každý členský stát oprávněn si stanovit, vázány právě na jediný farmaceutický výdaj, nebo lze mít za to, že možnost brát v úvahu i údaje týkající se jiných zdravotnických výdajů spadají do pravomoci členských států?

5) Musejí být zásady průhlednosti a účasti dotyčných podniků na zmrazení nebo obecném snížení cen léčiv vyplývající z směrnice vykládány tak, že je nezbytné vždy a za jakýchkoliv okolností stanovit možnost odchylky od stanovené ceny (čl. 4 odst. 2 směrnice) a konkrétní účast podniku žadatele, a následně povinnosti správního orgánu odůvodnit případné odmítnutí?